

Sygn. akt V CSK 19/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku M. P.  
przy uczestnictwie P. [...] S.A. w K.  
o ustanowienie służebności przesyłu,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 sierpnia 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania od postanowienia  
Sądu Okręgowego w B.  
z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i  
zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz  
wnioskodawczyni kwotę 120 zł ( sto dwadzieścia złotych )  
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Dwa obszernie sformułowane na s. 3-19 skargi kasacyjnej zagadnienia nie odpowiadają wymaganiu przewidzianemu w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

Pierwsze z nich jest w istocie próbą uzyskania od Sądu Najwyższego wykładni przepisu art. 305<sup>2</sup> k.c., a w szczególności użytego w nim terminu „odpowiedniego wynagrodzenia” przez określenie elementów jego treści. Takie sformułowanie zagadnienia nie wskazuje na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego lecz na próbę strony skarżącej uzyskania pożądanego przez nią interpretacji wskazanego przepisu. Tymczasem potrzeba wykładni przepisów prawnych jest odrębną od istotnego zagadnienia prawnego przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i to obwarowaną przez ustawodawcę wymogami wskazanymi w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.

W orzecznictwie przyjmuje się jednolicie, że w art. 305<sup>2</sup> k.c. ustawodawca nie wskazał kryteriów określenia „odpowiedniego wynagrodzenia”, pozostawiając sądom swobodę indywidualizacji ocen w tym przedmiocie, z uwzględnieniem

konkretnego stanu faktycznego i ogólnych reguł porządku prawnego (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 lutego 2013 r., IV CSK 440/12; z dnia 8 lutego 2013 r., IV CSK 317/12; z dnia 20 września 2012 r., IV CSK 56/12; z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11; z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11).

Drugie z przedstawionych zagadnień również nie dowodzi występowania istotnego zagadnienia prawnego, ponieważ nie stanowi go pytanie o stosowanie przepisów poświęconych reżimowi deliktowej odpowiedzialności do żądania ustanowienia służebności przesyłu za odpowiednim wynagrodzeniem, które to żądania nie jest roszczeniem o naprawienie szkody wyrządzonej deliktem. Jednoznaczną delimitację tych dwóch płaszczyzn zawarto w uzasadnieniu wyroku SN z dnia 15 września 2011 r., II CSK 681/10, niepubl.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 7 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. 2013 r., poz. 490).

[aw]